

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 czerwca 1973 r.

w sprawie zwolnienia od podatków i opłaty skarbowej podatników osiągających przychody z niektórych nowo założonych zakładów rzemieślniczych i gastronomicznych.

Na podstawie art. 11 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 53, poz. 338), art. 20 ust. 2 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. Nr 53, poz. 339), art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 1, z 1964 r. Nr 41, poz. 277 i z 1972 r. Nr 23, poz. 164), art. 3, 11 i 35 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) oraz art. 101 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 i z 1972 r. Nr 53, poz. 338) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zwalnia się, na warunkach określonych w rozporządzeniu, od podatków obrotowego i dochodowego oraz od opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła na podstawie potwierdzenia zgłoszenia wykonywania rzemiosła podatników, osiągających przychody z nowo założonych w okresie do dnia 31 grudnia 1980 r.:

- 1) zakładów rzemieślniczych należących do grupy rzemiosł w zakresie materiałów budowlanych:
 - a) jeżeli przedmiotem działalności jest wyłącznie produkcja cegły palonej lub wapienno-piaskowej — w rozmiarach nie przekraczających 600.000 sztuk rocznie,
 - b) jeżeli przedmiotem działalności jest wyłącznie lub obok działalności wymienionej pod lit. a) produkcja pokryć dachowych, pustaków i płyt „suprema” oraz produkcja wyrobów betonowych i prefabrykatów służących jako materiały ścienne i stropowe — przy zatrudnieniu nie więcej niż czterech pracowników najemnych,
 - c) jeżeli przedmiotem działalności jest wyłącznie lub obok działalności wymienionej pod lit. a) i b) produkcja wapna palonego, wapna hydratyzowanego i gipsu palonego — przy zatrudnieniu nie więcej niż dwóch pracowników najemnych,
- 2) zakładów rzemieślniczych w miejscowościach liczących do 20 tysięcy mieszkańców, jeżeli w zakładzie świadczone są usługi dla ludności lub rolnictwa w rozmiarze co najmniej połowy ogólnego obrotu rocznego:
 - a) w zakresie rodzajów rzemiosł: ślusarstwo usługowe, blacharstwo, kowalstwo, mechanika maszyn, mechanika pojazdowa, blacharstwo pojazdowe, wulkanizatorstwo, szklarstwo, stolarstwo, bednarstwo, kołodziejstwo, powroźnictwo, murarstwo, ciesielstwo, dekarstwo, instalatorstwo sanitarne i ogrzewania, instalatorstwo gazowe, instalatorstwo elektryczne, zduństwo, studniarstwo, chemiczne czyszczenie i farbowanie — przy zatrudnieniu nie więcej niż jednego pracownika najemnego,
 - b) w zakresie pozostałych rodzajów rzemiosł — przy wykonywaniu świadczeń bez zatrudnienia pracowników najemnych,
- 3) zakładów gastronomicznych, w których nie prowadzi się sprzedaży napojów zawierających powyżej 18% alkoholu — przy zatrudnieniu nie więcej niż trzech, a w miejscowościach turystycznych — nie więcej niż czterech pracowników najemnych, licząc średnio w skali rocznej.

2. Zwolnienie od podatków (opłaty skarbowej) określone w ust. 1 pkt 1 i 3 oraz w ust. 1 pkt 2 w zakresie rzemiosła mechanika pojazdowa obejmuje okres trzech lat,

a w pozostałych wypadkach okres dwóch lat od dnia rozpoczęcia przez podatnika działalności w nowo założonym zakładzie.

3. Zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej) określonego w ust. 1 pkt 2 nie stosuje się do tartacznictwa, wędzenia ryb i mięsa, młynarstwa (usługowy przemiał i przerób zbóż), wylączania oleju, obsługi maszynowej produkcji rolniczej i ogrodniczej oraz do rzemiosł w zakresie turystyki i wypoczynku, a także wypożyczania sprzętu i garderoby.

4. W wypadkach uzasadnionych potrzebami miejscowymi kierownik wydziału finansowego prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej rady narodowej w mieście wyłączonym z województwa) może, za zgodą kierownika wydziału finansowego prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), zwolnić od podatków (opłaty skarbowej) podatnika prowadzącego działalność rzemieślniczą określoną w ust. 1 pkt 2 w miejscowości liczącej ponad 20 tysięcy mieszkańców, z tym że w mieście liczącym ponad 100 tysięcy mieszkańców — tylko na terenach peryferyjnych.

§ 2. 1. Do liczby pracowników najemnych nie wlicza się małżonka i niepełnoletnich członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym z podatnikiem, a przy wykonywaniu rzemiosła — również uczniów w liczbie nie większej niż trzech zatrudnionych na podstawie pisemnej umowy o naukę zarejestrowanej w izbie rzemieślniczej. W zakładach gastronomicznych do liczby pracowników najemnych nie wlicza się również pełnoletnich członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym z podatnikiem.

2. Nie stoi na przeszkodzie zwolnieniu od podatków okoliczność, że nowo założony zakład określony w § 1 ust. 1 pkt 1, pkt 2 lit. a) i pkt 3 prowadzony jest przez współników, pod warunkiem, że wszyscy współnicy są wymienieni w dokumencie uprawniającym do prowadzenia działalności oraz że łączna liczba współników i zatrudnionych pracowników najemnych nie przekracza stanu zatrudnienia określonego dla poszczególnych rodzajów działalności. Poza tymi pracownikami mogą być zatrudnieni małżonek i niepełnoletni członkowie rodziny tylko jednego współnika, a w zakładzie gastronomicznym także pełnoletni członkowie rodziny tego współnika.

3. Za usługi dla ludności i rolnictwa uważa się usługi określone w przepisach o rozwoju usług.

§ 3. Zwolnienie od podatków (opłaty skarbowej) przysługuje podatnikom, którzy:

- 1) w okresie ostatnich pięciu lat nie prowadzili zakładu rzemieślniczego lub gastronomicznego,
- 2) posiadają uprawnienia do wykonywania rzemiosła lub prowadzenia zakładu gastronomicznego przewidziane w obowiązujących przepisach,
- 3) przy prowadzeniu zakładów rzemieślniczych określonych w § 1 ust. 1 pkt 2 nie korzystają z usług osób nie zatrudnionych w zakładzie ani z usług innych zakładów rzemieślniczych lub przedsiębiorstw; nie pozbawia jednak zwolnienia korzystanie z usług zakładów:
 - a) cholewkiarskich przy wykonywaniu szewstwa,
 - b) kołodziejskich przy wykonywaniu kowalstwa,
 - c) kowalskich przy wykonywaniu kołodziejstwa,
 - d) stolarskich przy wykonywaniu tapicerstwa i szklarstwa,

- e) tapicerskich i szklarskich przy wykonywaniu stolarstwa,
- f) blacharskich, brązowniczych, elektromechanicznych, galwanizatorskich, grawerskich, odlewniczych, spawalniczych, tokarstwa w metalu oraz tokarstwa w drewnie przy wykonywaniu usług, których rzemieślnik nie może wykonać we własnym zakresie,
- g) innych w zakresie nie przekraczającym łącznie 5% rocznego obrotu osiągniętego przez rzemieślnika, zlecającego wykonanie tych usług,

4) nie wykonują innej działalności podlegającej podatkowi obrotowemu lub opłacie skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła; zastrzeżenie to dotyczy również małżonka podatnika.

§ 4. 1. Nabycia, dzierżawy albo uzyskania z innego tytułu prawa użytkowania zakładu rzemieślniczego lub gastronomicznego czynnego w okresie ostatnich pięciu lat nie uważa się za założenie nowego zakładu.

2. Nie stanowi przeszkody do uznania zakładu za nowo założony:

- 1) nabycie zakładu od rzemieślnika przechodzącego na emeryturę lub rentę przez osobę wykszoloną na czeladnika w zakładzie rzemieślniczym, jeżeli podejmuje ona po raz pierwszy wykonywanie rzemiosła i nie jest spokrewniona z tym rzemieślnikiem; warunek, aby nabywca był wykszoloną na czeladnika, nie dotyczy rzemiosła maglowania,
- 2) uprzednie wykonywanie rzemiosła przez rzemieślnika — rolnika lub sprzedaży posiłków przez osobę nie prowadzącą zakładu gastronomicznego w warunkach uzasadniających zwolnienie od podatków obrotowego i dochodowego (opłaty skarbowej).

§ 5. Rozporządzenie nie zwalnia podatnika od zgłoszenia obowiązku podatkowego w zakresie podatków obrotowego i dochodowego na każdy rok podatkowy objęty zwolnieniem i uiszczenia związanej z tym zgłoszeniem opłaty. Przepis ten nie dotyczy podatników wykonujących rzemiosło na podstawie potwierdzenia zgłoszenia wykonywania rzemiosła, jeżeli przysługiwałoby im prawo opłacania z tego tytułu opłaty skarbowej.

§ 6. Zwolnienie od podatków (opłaty skarbowej) następuje na podstawie decyzji organu finansowego, wydanej na pisemny wniosek podatnika, zgłoszony organowi finansowemu równocześnie ze złożeniem po raz pierwszy deklaracji w sprawie zgłoszenia obowiązku podatkowego w podatkach obrotowym i dochodowym bądź po złożeniu wniosku o wydanie potwierdzenia zgłoszenia wykonywania rzemiosła, jeżeli podatnik spełnia warunki do opłacania z tego tytułu opłaty skarbowej. We wniosku o zwolnienie od podatków (opłaty skarbowej) podatnik powinien złożyć oświadczenie, że spełnia warunki do zwolnienia określone w rozporządzeniu dla danego rodzaju działalności. Organ finansowy wydaje decyzję w terminie dwóch tygodni od dnia złożenia wniosku.

§ 7. W okresie zwolnienia od podatków podatnik zwolniony jest również od przewidzianego w przepisach o zobowiązaniach podatkowych i postępowaniu podatkowym obowiązku prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych oraz deklaracji o obrocie i dochodzie.

§ 8. 1. O utracie warunków do zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej) podatnik obowiązany jest zawiadomić pisemnie organ finansowy najpóźniej w terminie siedmiu dni. Jeżeli jednak utrata warunków ma nastąpić na

skutek zatrudnienia dodatkowej osoby, obowiązek zawiadomienia powstaje najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień rozpoczęcia pracy przez tę osobę.

2. Podatnik, który w wymaganym terminie zawiadomił organ finansowy o utracie warunków do zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej), traci prawo do tego zwolnienia za czas od początku miesiąca, w którym utracił te warunki.

3. Podatnik, który nie dopełnił obowiązku zawiadomienia organu finansowego o utracie warunków do zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej), traci prawo do tego zwolnienia, począwszy od roku podatkowego, w którym utracił te warunki.

4. Podatnik, który wprowadził organ finansowy w błąd co do spełnienia warunków, od których uzależnione jest zwolnienie od podatków (opłaty skarbowej), traci prawo do tego zwolnienia za cały okres działalności.

§ 9. 1. Przerw w prowadzeniu zakładu, z wyjątkiem określonych w ust. 2, nie odlicza się od okresu przyznawania zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej).

2. W razie przerwy w prowadzeniu zakładu spowodowanej chorobą lub powołaniem na ćwiczenia wojskowe, trwającej nieprzerwanie co najmniej 2 miesiące, okres zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej) przedłuża się o cały okres przerwy, jeżeli podatnik lub osoba działająca w jego imieniu w terminie siedmiu dni zawiadomi organ finansowy o początku i zakończeniu tej przerwy.

§ 10. 1. Przekroczenie przez podatnika w ciągu roku podatkowego rozmiarów produkcji cegły palonej lub wapienno-piaskowej określonych w § 1 ust. 1 pkt 1 lit. a) nie powoduje utraty warunków do zwolnienia od podatków w zakresie przychodów osiągniętych w tych rozmiarach.

2. Od ilości cegły przekraczającej rozmiary produkcji określone w § 1 ust. 1 pkt 1 lit. a) pobiera się zryczałtowany podatek obrotowy i dochodowy w wysokości 0,20 zł od jednej sztuki cegły, a w razie usługowego wypożyczenia cegły surowej — w wysokości 0,15 zł od jednej sztuki cegły.

3. Podatnicy wymienieni w ust. 1 obowiązani są w terminie do dnia 12 miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło przekroczenie rozmiarów produkcji, składać bez wezwania organowi finansowemu deklarację o ilości wyprodukowanych za miesiąc ubiegły sztuk cegły ponad rozmiary produkcji określone w § 1 ust. 1 pkt 1 lit. a) oraz wpłacić w tym terminie zryczałtowany podatek od tej ilości.

4. W razie niezłożenia w terminie organowi finansowemu przez podatnika pierwszej deklaracji, o której mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepis § 8 ust. 3.

§ 11. Od podatników prowadzących zakłady rzemieślnicze należące do grupy rzemiosł w zakresie materiałów budowlanych, którzy nie mogą korzystać ze zwolnienia od podatków, z uwagi na większe rozmiary produkcji cegły

palonej lub wapienno-piaskowej od określonych w § 1 ust. 1 pkt 1 lit. a) lub z uwagi na większy stan zatrudnienia pracowników najemnych od określonego w § 1 ust. 1 pkt 1 lit. b) i c), podatek dochodowy od dochodów osiągniętych w okresie dwóch lat, licząc od dnia rozpoczęcia działalności w nowo założonym zakładzie, pobiera się według skali ustalonej w art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. Nr 53, poz. 339).

§ 12. Zwalnia się na okres dwóch lat, licząc od dnia rozpoczęcia działalności w nowo założonym zakładzie, od podatku od nieruchomości budynki lub ich części zajęte przez ich właścicieli na nowo założone w okresie do dnia 31 grudnia 1980 r. zakłady rzemieślnicze, należące do grupy rzemiosł w zakresie materiałów budowlanych, oraz od podatku od lokali — lokale zajęte na takie zakłady, jeżeli przedmiotem działalności jest produkcja materiałów budowlanych określonych w § 1 ust. 1 pkt 1.

§ 13. 1. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 1970 r. w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiągniętych z nowo założonych zakładów produkcji materiałów budowlanych (Dz. U. z 1970 r. Nr 31, poz. 263 i z 1972 r. Nr 3, poz. 16),
- 2) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 1970 r. w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiągniętych z nowo założonych drobnych zakładów rzemieślniczych (Dz. U. z 1970 r. Nr 31, poz. 262 i z 1972 r. Nr 3, poz. 16),
- 3) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 1970 r. w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiągniętych z nowo założonych prywatnych zakładów gastronomicznych (Dz. U. Nr 31, poz. 264).

2. W stosunku do podatników zwolnionych warunkowo od podatków na podstawie przepisów rozporządzeń wymienionych w ust. 1 w wypadkach, gdy decyzja w sprawie zwolnienia obejmuje okres po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, mają zastosowanie przepisy dotychczasowe, a ponadto przepisy niniejszego rozporządzenia, jeżeli są korzystniejsze dla podatnika, z wyjątkiem okresu zwolnienia od podatków.

3. W stosunku do podatników zwolnionych warunkowo od podatków obrotowego i dochodowego na podstawie przepisów rozporządzeń wymienionych w ust. 1 organy finansowe zaniechają ustalania tych podatków za okres ubiegły objęty warunkowym zwolnieniem, a w wypadku, gdy należności podatkowe zostały już ustalone — umorzą te zaległe należności, jeżeli nie zachodzą inne okoliczności, powodujące pozbawienie podatnika uprawnienia do zwolnienia od podatków, niż zaprzestanie wykonywania działalności.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Jędrzychowski